

hindringer m. v. i den frie bevægelighed for turister og lignende.

IV. Forslagets forhold til traktatens art. 59 sammenholdt med art. 81

Da afgiften svares af en tjenesteydelse, kunne det gøres gældende, at afgiften vanskeliggør transportvirksomheders præstering af grænseoverskridende tjenesteydelser og derfor er i strid med art. 59-66.

Imidlertid fremgår det af art. 61, stk. 1, at »den frie udveksling af tjenesteydelser på transportområdet omfattes af bestemmelserne i afsnittet vedrørende transport«, dvs. art. 74-84. Den eneste bestemmelse i dette afsnit, der kan have betydning for spørgsmålet om afgifter som en ulovlig hindring for grænseoverskridende tjenesteydelser, er art. 81, der har følgende ordlyd:

»Afgifter eller gebyrer, som en transportvirksomhed ved grænsepassage opkræver udover transportpriserne, må ikke overstige et rimeligt niveau i betragtning af de med passagen faktisk forbundne omkostninger.

Medlemsstaterne bestræber sig på gradvis at nedbringe disse omkostninger.

Kommissionen kan rette henstillinger til medlemsstaterne med henblik på anvendelsen af denne artikel.«

Bestemmelsen, der ikke har været genstand for fortolkning fra EF-domstolen, vedrører gebyrer ved grænsepassage. Det antages i den herskende fællesskabsretlige teori, at bestemmelsen alene angår godstransport, hvorimod den ikke finder anvendelse på persontransport, jfr. Wolfgang Stabenow i Groeben-Boeckh-Thiesing, Kommentar zum EWG-Vertrag, 1974, s. 623, og Encyclopedia of European Community Law, note til art. 81. Begrundelsen herfor søges i en fortolkning af begrebet »transportpriserne« (Frachten, transport rates), der efter sammenhængen i art. 78 og art. 79 alene vedrører godstransport, og det fremhæves i det nævnte engelske værk, at art. 81 skal ses i sammen-

hæng med art. 9 og 10 om told og tilsvarende afgifter. Også Everling i Wohlfarth-Everling-Glaesner-Sprung, Die Europäische Wirtschaftsgemeinschaft 1960, s. 233, og Dousset i Mégret, Le droit de la communauté économique européenne, bind 3, s. 273, forudsætter, at bestemmelsen alene vedrører godstransport.

På denne baggrund er det justitsministeriets opfattelse, at en afgift, der pålægges ved transport af passagerer, ikke er i strid med traktatens art. 81.

V. Forslagets forhold til traktatens art. 80

1. Det kan gøres gældende, at en afgift på busrejser virker konkurrenceforvridende til fordel for transport med tog, og at afgiften derfor er i strid med art. 80, stk. 1, der har følgende ordlyd:

»Ved transport inden for Fællesskabet er det fra begyndelsen af anden etape forbudt medlemsstaterne at anvende priser og vilkår, der indebærer nogen form for understøttelse eller beskyttelse til fordel for en eller flere bestemte virksomheder eller industrier, mindre Kommissionen giver bemyndigelse dertil.«

Art. 80 må imidlertid efter justitsministeriets opfattelse antages ikke at vedrøre forholdet mellem de forskellige transportsektorer, men indeholder et forbud mod at anvende særlig lave transporttariffer over for visse virksomheder eller industrier, der på denne måde opnår en særlig form for statsstøtte.

Traktaten indeholder ikke noget forbud mod, at staten yder tilskud til jernbanetransporten, ligesom der ikke er noget forbud mod at pålægge biler eller bilkørsel skatter uden samtidig at pålægge jernbanetransporten afgifter.

VI. Konklusion

Sammenfattende er det justitsministeriets opfattelse, at den foreslåede afgift på busrejser ikke er i strid med EØF-traktaten.